STEAUA — victorie netă în „CUPA ROMÂNIEI"

Duminică seara s-a consumat și ultimul act al „Cupei României". Cu aceasta s-a încheiat sezonul competițional oficial 1965—66, iar echipele au intrat în vacanță.

Trofeul cucerit de Steaua constituie o răsplată deplin meritată pentru comportarea echipei militare în jocurile din „Cupa României", pentru seriozitatea cu care această formație a privit competiția. Nemulțumiți, desigur, de evoluția lor în campionat și de locul ocupat în clasamentul primei categorii, jucătorii de la Steaua și-au îndreptat atenția spre această a doua competiție de mare popularitate a fotbalului nostru, făcîndu-și din cucerirea Cupei „țelul numărul 1" al activității lor în acest sezon. Și eforturile lor și-au găsit încununarea în victoria categorică obținută în „nocturna" de duminică, de pe stadionul Republicii, victorie care a adus clubului pentru a 7-a oară acest trofeu.

O subliniere merită felul net în care a cîștigat Steaua această ediție a competiției. Intrînd în Cupă din faza „16-imilor", ca și celelalte formații de categoria A, Steaua a obținut primul succes în fața Victoriei Călan, cu 3—0. În „optimi", militarii au eliminat formația Soda Ocna Mureș, calificîndu-se astfel pentru „sferturi". Dacă pînă acum sorții au fost oarecum favorabili echipei Steaua, iată că în continuare — viitorii cîștigători ai trofeului aveau să înfrunte adversari de primă mărime. Pe bună dreptate, s-ar putea spune că, de fapt, pentru a cuceri Cupa, Steaua a trebuit să susțină... trei finale consecutiv! A fost, mai întîi, meciul din „sferturi" cu Dinamo București. Steaua a obținut victoria cu 2—0. A urmat meciul din semi-finale, cu Rapid. Din nou o victorie incontestabilă, cu 3—0. Și, în fine, finala... oficială, cea cu U.T.A., care a revenit bucureștenilor la cel mai categoric scor realizat de ei în competiție: 4—0. Și, pentru că a venit vorba de scoruri, vom consemna aici un fapt rar: Steaua a cîștigat Cupa fără a primi vreun gol, realizînd în cele 6 partide susținute golaverajul total de 14—0.

În afara dorinței puternice de care au fost animați jucătorii și care i-a făcut să lupte din toate puterile în dificilele partide pe care le-au avut de susținut, mai ales în ultima fază a competiției, vom mai consemna aici, printre explicațiile succesului final, și faptul că echipa și-a găsit, în fine, o alcătuire mai stabilă, o formulă de „unsprezece" care să dea cel mai bun randament. Ne vom referi mai întîi la atacul Avram — Constantin — Voinea — Raksi și apoi la formula de mijlocași Negrea — D. Popescu, în care Negrea a întrecut toate așteptările, „țișnirea" lui valorică făcînd „casă bună" cu revenirea lui Popescu, acum, în final de sezon, la forma care l-a consacrat.

Un rol important în acest succes l-a avut și Constantin. Prezența sa în formație, în meciurile grele de Cupă, a cîntărit mult, acest jucător aducîndu-și contribuția la organizarea jocului, prin experiența și maturitatea-i cunoscute.

Fără îndoială, cucerirea „Cupei României" constituie o foarte bună dovadă a potențialului echipei Steaua, de care mulți se îndoiau după evoluția echipei în campionat. Lotul acestei formații și-a dovedit resursele, cîștigînd de o manieră convingătoare și dîndu-ne astfel speranța că Steaua ne va reprezenta cu cinste, în toamnă, în competiția europeană „Cupa Cupelor", în care va avea ca prim adversar pe R.C. Strassbourg, cîștigătoarea „Cupei Franței".

Felicitîndu-i pe jucătorii militari pentru cucerirea „Cupei României", le urăm noi succese în activitatea lor viitoare și... îi așteptăm din nou pe primul plan al fotbalului românesc.

Radu URZICEANU

Echipa Steaua, deținătoarea „Cupei României" ediția 1965—66. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: antrenorul Ștefan Onisie, Petescu, Pavlovici, Jenei, Negrea, col. Ion Aurel — *conducătorul secției,* D. Nicolae, Suciu, Sătmăreanu, *antrenorul* Ilie Savu; *rîndul de jos:* Haidu, Avram, Voinea, Constantin, D. Popescu, Raksi **Foto: P. COZIA**

Voinea, unul din cei mai activi atacanți ai echipei militare, a înscris 4 goluri în recentele meciuri de Cupă cu Dinamo, Rapid și U.T.A. În fotografie: Voinea cîștigă un duel cu arădeanul Jac, în partida finală.

Însemnări

PE MARGINEA RECENTEI EDIȚII

Așadar, s-a încheiat și a doua mare competiție a fotbalului nostru. Duminică s-a consumat ultimul act al celei de a 26-a ediții a „Cupei României", finala, și o dată cu aceasta cortina s-a lăsat peste sezonul oficial intern 1965—66.

Pe marginea acestui eveniment se cuvine să notăm, pe scurt, cîteva constatări prilejuite de această întrecere deschisă tuturor echipelor din țară, pe care — pentru surprizele pe care le oferă — obișnuim s-o mai numim și „competiția K.O.".

Și anul acesta, Cupa s-a bucurat de o largă participare și a dat naștere unor întreceri interesante, pe alocuri pasionante, datorită fie unor formații „mici", atunci cînd s-au găsit față-n față cu colege din categoriile superioare, fie echipelor din C și B în partidele lor cu „cei mari", din categoria A. Pentru ilustrare să amintim doar cîteva isprăvi: echipele regionale Cimentul Medgidia și Metalul Plopeni **au eliminat pe** Politehnica Timișoara, respectiv Dinamo Pitești; **A. S. Aiud (cat. C) a scos din cursă pe** Știința Craiova; **iar** Minerul Baia Mare și Jiul Petrila **(cat. B) au „scos peri albi" primelor două clasate în A,** Petrolul și Rapid, **cărora nu le-au cedat nici după prelungiri, dar au fost eliminate în baza unei prevederi regulamentare, aplicabile în etapa 16-imilor (în caz de egalitate și după prelungiri se califică echipa aflată în deplasare).**

Deci, această competiție continuă să stimuleze masa echipelor din categoriile inferioare. De altfel, an de an numărul celor înscrise în Cupă a fost mereu mai mare, menținîndu-se constant peste cifra de 3 000. Creșterea a fost mai accentuată în special din anul competițional 1957—58, pentru ca în 1964—65 să atingă numărul de 4 126 echipe. Și în ediția recent încheiată, participarea a fost numeroasă, dar — din păcate — cifra înregistrată este inferioară celei precedente: 3 512 (totalul nu-i însă definitiv, deoarece lipsește situația — netrimisă nici pînă astăzi — din regiunea Argeș; dar și cu ea, nu poate fi ajuns numărul din 1964—65). Scăderea se datorește unei participări mai slabe în regiunile București (cu peste 100 echipe mai puțin), Banat (cu peste 130), Ploiești, Iași și Dobrogea (cu aproape 50 formații mai puțin). Ceea ce înseamnă că în aceste regiuni comisiile de fotbal au rămas... corijente la Cupă și că pe viitor trebuie să acorde mai multă importanță angrenării unui număr sporit de echipe sau măcar menținerii celui atins. Acest lucru este valabil, de altfel, pentru toate comisiile regionale, cărora însă le recunoaștem și le subliniem realizările în această privință.

În schimb, din acest punct de vedere ridică o problemă unele echipe fruntașe sau unii jucători din categoria A, care nu acordă toată prețuirea cuvenită Cupei. Și unele surprize se explică și prin această atitudine de dezinteres. Cel mai plastic exemplu l-a oferit echipa Rapidului, mai exact jucătorii săi, în frunte cu Ionescu, Dan și Dumitriu. În general se observă lipsă de plăcere din partea unor echipe și jucători în meciurile de Cupă, fie pentru că de cele mai multe ori ele sînt programate în cursul săptămînii și — angrenate în focul luptei din campionat — le cam încurcă socotelile (unii jucători nu prea agreează trei meciuri pe săptămînă); fie pentru că etapele de Cupă n-au o desfășurare ritmică, se dispută uneori la intervale prea mari și interesul pentru competiție se diluează.

În asemenea condițiuni se impune mai multă atenție din partea conducerilor de secții și cluburi în tratarea Cupei, mai multă preocupare pentru crearea în sînul echipelor a unei atmosfere favorabile acestei importante întreceri fotbalistice. În același timp însă, credem că este necesar ca și federația să reflecteze asupra unor măsuri menite să asigure Cupei o programare și o desfășurare mai bună. În această privință venim cu cîteva sugestii privind faza finală:

1. programarea etapelor la intervale mai regulate **(anul acesta 16-imile s-au disputat la 13 martie, iar 8-imile tocmai la 11 mai, pentru ca 4-imile să aibă loc la 22 iunie, semifinalele la 13 iulie, iar finala la 17 iulie);**

2. fixarea unor etape de Cupă și duminica, **în alternanță cu cele de campionat (în ediția 1965-66, cu excepția 16-imilor și a finalei, celelalte trei s-au disputat miercurea);**

3. modificarea — eventuală — a actualului sistem de disputare în sensul ca jocurile simple pe terenuri neutre să fie înlocuite cu meciuri tur-retur **(așa cum se joacă în unele țări), în scopul asigurării unei asistențe mai numeroase. (La Pitești, la partida U.T.A.-Farul, dacă au fost prezenți 1 000 spectatori, pe cînd jucîndu-se tur-retur, la Arad și Constanța, meciul ar fi atras cu siguranță cîte 10—15 000 spectatori!). Problema datelor în plus pe care le atrage după sine o asemenea modificare de sistem de disputare credem că ar putea fi rezolvată convenabil în cadrul calendarului general intern, recurgîndu-se la programarea în toamnă a unei etape fixate pentru primăvară, precum și la zile din cursul săptămînii, fie pentru campionat, fie pentru Cupă;**

4. studierea posibilității menținerii în joc, **într-o competiție paralelă,** a echipelor eliminate începînd cu 16-imile de finală, **echipe care să fie programate după același sistem și care să joace în aceleași zile ca și formațiile rămase în cursă pentru „Cupa României".**

Aceste sugestii le supunem federației în dorința de a se crea condiții cît mai bune de desfășurare a acestei populare competiții.

Petre GAȚU

TABELUL DE ONOARE AL CÎȘTIGĂTORILOR CUPEI

RIPENSIA Timișoara
(în 1933-34 și 1935-36)

RAPID București
(în 1934-35 sub numele de C.F.R., 1936-37, 1937-38, 1938-39, 1939-40, 1940-41 și 1941-42)

C.F.R. Turnu Severin
(în 1942-43)

U. T. A. Arad
(în 1947-48, 1953)

STEAUA București
(în 1948-49 sub numele de C.S.C.A., în 1950, 1951, 1952 și 1955 sub numele de C.C.A., 1961-62, 1965-66)

METALUL Reșița
(în 1954)

PROGRESUL Oradea
(în 1956)

ȘTIINȚA Timișoara
(în 1957-58)

DINAMO București
(în 1958-59 și 1963-64)

PROGRESUL București
(în 1959-60)

ARIEȘUL Turda
(în 1960-61)

PETROLUL Ploiești
(în 1962-63)

ȘTIINȚA CLUJ
(în 1964-65).

★

Într-un clasament pe orașe, primul loc revine Capitalei, în care Cupa a poposit de 17 ori. Pe locul al doilea: Timișoara (3), pe locul al treilea Arad (2).